

MILUJI DVĀŠ A JDE TO

Pondělí, 23 března 2009

První, sedmileté manželství, jsem prožil, protože jsem byl moc hodný a žena si nacházela své úlety. Stála poslední kapka a já se rozhodl, s ní skončím. Zjistil jsem, jak chutná cizí náruč a jsem si na celou pravou. Také moji druhou ženu jsem deset let miloval, ale být hodný - rovná se blbý. V tomto manželství máme ale i krásné a milované děti.

Po zjištění, že má drahá není svatá, jsem se 3/4 roku málem utrápil a i její svojí úšlechtilostí bral iluze. Řekl bych, že na celou jsem si našel kamarádku, ze které se stala milenka. Sexu máme pomálu, ale dovoluji si říct, že to není to hlavní. Někdy stačí se jen držet za ruce a třeba mlčet. V tu chvíli jsem šťastný. Je vdaná, má problémy se širokou rodinou, vidíme se málo, píseme si dlouze. Moje žena se snad ze svého vztahu probudila, ale nakonec - kdo ví. Doma máme relativní klid, Doma je ode mne klid, protože moje úšlechtilost byl hnus. Vinu jen u sebe necítím. Akorát nejsem šťastný, ale zato žiji na jiných vlnách. Je to neuvěřitelně osvobozující. Já, který jsem měl za pátého věrný (5 - 10 let), jsem teď propagátor vedlejšího vztahu. Nechci opouštět manželství kvůli dítěti. Ty si nezaslouží takové zlo. U dítěte je největší riziko, že pak budou i ve svém životě i nevědomky napodobovat své vzor (rodině). Ale nechci být ani mučedníkem se smutnými očima. To by asi ten nahodile také nechtěl. Schválně - myslíte, že mít rád svoji ženu a milovat milenkou? Možná jste to už tady někde vyřešili, ale když si to je zopakovat tak budu rád. Ale hlavně: vědomě nechci žádný dopad na rodinu. Ale pocítil jsem i to hrozné prázdno, když to deitivně vypadalo, že to (s přítelkyní) ukončíme. Jinak - hospodský typ nejsem, ale ani zástěru doma nemám, typově - sportovní a v sexu spíše nutno mírně brzdit náručivost... Duchovno mi vůbec není cizí a chápu, že společnost takové typky nepotřebuje. Nemám samozřejmě potěbu tu vzdychat, spíše zjistit, "jak to chodí". S poradnou i psychologem se vycvičil už v prvním manželství. Mám 40 let a teorii v malíku. Zbývá jen aplikovat na život... Ale - je to asi na nekonečnou debatu. A je mi jasné, že takovéto situace se opakují u spousty lidí. Tak mne napadlo, že přebíh už je předvídatelný... Rád bych věděl váš názor na moji situaci. Borek (Zweigeltrebe)